

Uudised

NORRA KUNSTNIKU KRISTIN DIJKMANI TEOSTE NÄITUS

3. - 18. septembrini on kunstisalongis Allee Norra kunstniku Kristin Dijkmani teoste näitus "Movements and Moods". Näituse pidulik avamine on 3. septembril kell 18.00.

Meie põlvkond, põlvkond, mis sündis pärast II maailmasõda, oli esimene, mis hakkas mõtisklema tarbimiskultuuri väärtuste üle. See on olnud põlvkond, mis on juhatanud üksikisikud mõtisklema selle üle, mis on elus tähtis, millel on püsiväärtus, mis ei ole lihtsalt tarbimise objekt, vaid hoolika ja järgi uuritud kasutusega, millel on moraalne ja eksistentsiaalne väärtus ning, mis on lisaks sellele ka tasuv ja ajas kestlik.

Isegi kunst on sellest liikumisest mõjutatud olnud ja tänapäeva kunstnikud, nagu näiteks Kristin Irén Dijkman, pöörduvad tagasi kunsti kui kvaliteedi ja tehnika väljendusviisi juurde – kunst kui väärtus, mis kestab põlvest põlve, kunst, mis ei ole vaid mööbli ja disaini täiendus ja käesoleva moe subjekt.

Kristin on väga võimekas väljendama portreedes inimeste isiksust, ebatavaline anne ka kuulsate portretistide seas, kes tihtipeale keskenduvad füsionoomilistele detailidele ja mitte inimese isiksusele – see on inimliku ja eksistentsialistliku protsessi tulemus. Kristini portreed hõlmavad kõrgkvaliteeti, sest need kirjeldavad tulevastele põlvedele mitte inimese füüsilist karakterit, vaid inimese lugu – tema emotsioone, rõõme ja melanhooliat.

Seetõttu on Kristini tööd kunstiteosed järeltulevatele põlvedele; teosed, millesse investeerida, teosed tuleviku inimestele, nagu see kõrgkvaliteediga kunsti puhul alati peakski olema.

Kristin Dijkman: “Äratundmine on tähtis vajadus, mis on sügaval iga inimese sees. Isegi imikud on võimelised oma ema näo ära tundma ja tuvastamist oma näoilmete ja kehakeelega edasi andma. Mina olen otsustanud end väljendada figuratiivselt, nii et mu publik saaks kogeda äratundmist. Kogu oma elu olen ma olnud vaimustatud suurmeistrite maalimisviisist. Minu jaoks on olnud loomulik neilt õppida ja selle teadmise toel kasvada.

Ma valin teemasid, mis kutsuvad endasse vaatama. Teemad, mida ma oma kunsti jaoks valin, annab mulle elu ise. Andes edasi, mida tajun, on lihtsam teisi puudutada. Ma maalin inimeste karakterit ja sisemisi väärtusi, andes edasi materjali, millest nad on tehtud, leides inimeste iseloomujooned ja näidates, mida nende ilme ja tujud mulle ütlevad. Ma muutun justkui oma subjekti peegliks, samas kui see, mida ma maalin, on

omakorda peegliks neile, kes vaatavad ja sellest puudutatud on. Olen alati töötanud kunsti ja kultuuriga. Alustasin varakult joonistamisega, kirjutasin näidendeid, esinesin laval laulmise ja klaverimänguga. Valisin akadeemilise hariduse muusika ja õpetajana ja töötasin mõlemal alal palju aastaid. Hiljem sai maalimine minu peamiseks väljendusviisiks. Teen ka steatiidist skulptuure, kirjutan lühijutte ja pean loenguid endale tähtsatel teemadel.”